

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 3Tos/82/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5811010108
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Vladimír Sučík
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2018:5811010108.2

Uznesenie

Krajský súd v Žiline na neverejnom zasadnutí konanom 7. novembra 2018 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Vladimíra Sučíka a sudcov Mgr. Miroslava Mazúcha a JUDr. Adriany Gallovej prejednal sťažnosť odsúdeného W. W. proti uzneseniu Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/37/2011 z 19.6.2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Námestovo, sp.zn. 4T/37/2011 z 19.6.2018.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd podľa § 419 ods. 1 Tr. por. a § 50 ods. 4 Tr. zák. vyslovil, že odsúdený W. W. sa v skúšobnej dobe podmieneného odkladu výkonu trestu odňatia slobody neosvedčil a nariadil mu výkon trestu odňatia slobody vo výmere 3 roky. Súčasne podľa § 419 ods. 4 Tr. por. a § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil odsúdeného na výkon trestu do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti uzneseniu okresného súdu podal sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V sťažnosti uviedol, že po dobu dvoch rokov podmieneného odsúdenia si plnil individuálnou formou na vlastné náklady povinnosť podrobiť sa a byť v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom v rámci programu sociálneho výcviku. Navštevoval psychologickú ambulanciu. Hlavným účelom bola psychologická starostlivosť zameraná na sebaopoznanie a vytváranie nadhľadu a korekčných postupov pri zvládaní životných situácií s cieľom prevencie kriminálneho správania. Zo správy PhDr. X. G. vyplýva, že v správaní odsúdeného došlo k náprave správania a životných postojov. Pokiaľ ide o spáchané priestupky, ide o priestupky na úseku dopravy, za ktoré mu boli ukladané pokuty. Pri výkone svojho povolania vodiča je neustále na cestách, a tým je zvýšené riziko porušenia dopravných predpisov, ktoré však nemajú takú závažnosť, ktorá by odôvodňovala nariadiť mu výkon trestu odňatia slobody. Taktiež psychologička uviedla, že odsúdený nemá sklony ku kriminálnemu správaniu. Vedie usporiadaný, rodinný život a je zamestnaný. Doposiaľ bol 1-krát súdne trestaný a počas skúšobnej doby nespáchal žiadnu trestnú činnosť. Skúšobná doba u neho uplynula 31.3.2017 a v čase rozhodovania okresného súdu o neosvedčení 19.6.2018 súd rozhodol po vyše roku od uplynutia skúšobnej doby. S poukazom na ust. § 50 ods. 5 Tr. zák. platí zákonná fikcia, že sa osvedčil. Navrhol preto, aby krajský súd zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu a rozhodol, že odsúdený sa osvedčil.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré im predchádzalo, a zistil, že sťažnosť bola podaná v zákonom stanovenej lehote, oprávneným subjektom, a že táto je dôvodná.

Z rozsudku Okresného súdu Námestovo sp.zn. 4T/37/2011 z 12.8.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp.zn. 1To/20/2015 z 31.3.2015 vyplýva, že odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 roky s podmieneným odkladom jeho výkonu a určením probačného dohľadu nad jeho

správaním v skúšobnej dobe, ktorá bola určená na dva roky. Podľa § 51 ods. 4 písm. g) Tr. zák. bola odsúdenému uložená povinnosť podrobiť sa v súčinnosti s probačným a mediačným úradníkom alebo iným odborníkom programu sociálneho výcviku alebo inému výchovnému programu. Možno teda konštatovať, že u odsúdeného plynula skúšobná doba od 1.4.2015 do 1.4.2017. Odsúdenému bol uložený trest odňatia slobody s podmieneným odkladom jeho výkonu a uložením probačného dohľadu. Prvostupňový súd preto nepostupoval správne, keď vo výroku napadnutého uznesenia použil hmotnoprávne ustanovenie v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zák., nakoľko mal použiť hmotnoprávne ustanovenie v zmysle § 52 ods. 1 Tr. zák., ktoré sa vzťahuje na skúšobnú dobu pri probačnom dohľade.

Bez ohľadu na ďalšie sťažnostné námietky odsúdeného je potrebné konštatovať, že prvostupňový súd vo veci rozhodol po jednom roku od uplynutia skúšobnej doby, a teda v rozpore s ust. § 52 ods. 2 Tr. zák., z ktorého vyplýva, že ak súd do roka od uplynutia skúšobnej doby neurobil rozhodnutie podľa odseku 1 bez toho, že by na tom mal odsúdený vinu, má sa za to, že sa odsúdený osvedčil.

Zo spisu vyplýva, že odsúdenému v predmetnej veci plynula skúšobná doba od 1.4.2015 do 1.4.2017. Jednoročná lehota v zmysle § 52 ods. 2 Tr. zák. uplynula 1.4.2018. Prvostupňový súd v predmetnej veci rozhodol napadnutým uznesením až 19.6.2018, teda zjavne po uplynutí jednoročnej doby v zmysle § 52 ods. 2 Tr. zák. Preskúmaním spisu krajský súd zistil, že v posudzovanom prípade nemožno konštatovať, že by na postupe prvostupňového súdu, keď tento rozhodol po jednom roku od uplynutia skúšobnej doby, mal vinu odsúdený, tak ako to predpokladá ust. § 52 ods. 2 Tr. zák.

Zo spisu vyplýva, že okresný súd 19.10.2017 vykonal v podstate celé verejné zasadnutie, ktoré však odročil, nakoľko pred samotným rozhodnutím prvostupňového súdu mu odsúdený oznámil, že má zvoleného obhajcu JUDr. Kurica. Zo spisu je zrejmé, že odsúdený na tomto verejnom zasadnutí nepredložil prvostupňovému súdu plnú moc, ktorá by potvrdzovala, že má zvoleného obhajcu. K predloženiu plnej moci odsúdeného ani prvostupňový súd nevyzval. Pokiaľ odsúdený na verejnom zasadnutí 19.10.2017 nepredložil prvostupňovému súdu doklad potvrdzujúci, že má zvoleného obhajcu, nebolo potrebné podľa názoru krajského súdu verejné zasadnutie odročovať len na základe tvrdenia odsúdeného. Ako vyplýva zo spisu, odsúdený v skutočnosti ku dňu 19.10.2017 vôbec obhajcu zvoleného nemal, ale tohto si zvolil až následne dňa 20.10.2017. Krajský súd preto konštatuje, že pokiaľ prvostupňový súd vykonal 19.10.2017 verejné zasadnutie takmer v celom rozsahu, až na samotné vyhlásenie rozhodnutia, nebol dôvod, aby toto verejné zasadnutie bolo odročené, keďže odsúdený na verejnom zasadnutí nepreukázal, že skutočne ku dňu 19.10.2017 mal v predmetnej veci zvoleného obhajcu. Prvostupňový súd mohol preto podľa názoru krajského súdu rozhodnúť vo veci už 19.10.2017.

Následne zo spisu vyplýva, že ďalšie vytýčené verejné zasadnutie v dňoch 7.11.2017, 22.2.2018, 17.4.2018 a 15.5.2018 boli odročované z dôvodu ospravedlnenia zvoleného obhajcu JUDr. Pavla Kurica. Ani postup prvostupňového súdu, keď tento opakovane odročoval vytýčené verejné zasadnutia z dôvodu ospravedlnenia zvoleného obhajcu, nepovažuje krajský súd za správny, nakoľko prvostupňový súd vzhľadom na opakované ospravedlnenie obhajcu mal postupovať v zmysle § 42 ods. 1 Tr. por. o ustanovení náhradného obhajcu odsúdenému. Vzhľadom na vyššie uvedenú lehotu v zmysle § 52 ods. 2 Tr. zák. boli na takéto postup podľa názoru krajského súdu splnené všetky zákonné podmienky. Preto pokiaľ prvostupňový súd neustanovil odsúdenému náhradného obhajcu, ale opakovane odročoval verejné zasadnutia z dôvodu ospravedlnenia zvoleného obhajcu, pričom v dôsledku takéhoto postupu rozhodol vo veci až po roku od uplynutia skúšobnej doby, nepostupoval správne, keďže nemožno konštatovať, že by na tom mal odsúdený vinu. Pokiaľ teda prvostupňový súd napadnutým uznesením rozhodol až 19.6.2018, teda po roku od uplynutia skúšobnej doby a odsúdený na tejto skutočnosti nemal vinu, platí fikcia vyplývajúca z ust. § 52 ods. 2 Tr. zák., a to že odsúdený sa v skúšobnej dobe osvedčil.

Krajský súd potom na základe sťažnosti odsúdeného postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por. len zrušil napadnuté uznesenie okresného súdu ako nezákonné s tým, že u odsúdeného W. W. platí v zmysle § 52 ods. 2 Tr. zák. fikcia, že tento sa osvedčil.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.